

- μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά· 250  
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔχομεν ἐνθάδ' οὔσα πού.  
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα  
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,  
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;
- ΙΩ. τί χρῆμα δ' ἀνερεύνητα δυσθυμεῖ, γύναι; 255  
ΚΡ. οὐδέν· μεθήκα τόξα· τὰπὶ τῷδε δὲ  
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.
- ΙΩ. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας  
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;  
ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθέως 260  
πέφυκα, πατὴρ γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
- ΙΩ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστνυ, γενναίων τ' ἄπο  
τραφεῖσα πατέρων, ὡς σε θαυμάζω, γύναι.  
ΚΡ. τοσαῦτα κεῦτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.  
ΙΩ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς, 265  
ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾶς, ὦ ξέν', ἐκμαθεῖν θέλω.
- ΙΩ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἔβλασταν πατήρ;  
ΚΡ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ.  
ΙΩ. ἦ καὶ σφ' Ἀθᾶνα γῆθεν ἐξανείλετο;  
ΚΡ. ἐς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270  
ΙΩ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;  
ΚΡ. Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὀρώμενον.  
ΙΩ. ἤκουσα, λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.  
ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἤμαξαν πέτρας.  
ΙΩ. φεῦ·  
τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος; 275  
ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾶς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῆ.
- ΙΩ. πατήρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔβουσε συγγόνους;  
ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.  
ΙΩ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη;  
ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις. 280  
ΙΩ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;  
ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.